

6. АНАЛІЗ ПОЛОЖЕНЬ ПРОЕКТУ НОВОЇ РЕДАКЦІЇ МЕТОДИКИ ІДЕНТИФІКАЦІЇ ПОТЕНЦІЙНО НЕБЕЗПЕЧНИХ ОБ'ЄКТІВ ТА ПРОЕКТУ ЗМІН ДО ПОЛОЖЕННЯ ПРО ПАСПОРТИЗАЦІЮ ПОТЕНЦІЙНО НЕБЕЗПЕЧНИХ ОБ'ЄКТІВ

Г.М. Омельченко

Національний університет харчових технологій

Щороку в Україні до Державного реєстру потенційно небезпечних об'єктів додається близько 80 таких із них. Із 24,4 тис. зареєстрованих потенційно небезпечних об'єктів більшість не створює значних проблем і суттєво не впливає на безпеку населення і довкілля. Можливі аварійні ситуації на таких об'єктах, переважною більшістю, не поширюються навіть за межі виробничого приміщення і не підпадають під класифікацію «надзвичайна ситуація». Крім того, через законодавчу неврегульованість та різнотлумачення питань цієї сфери, у деяких регіонах потенційно небезпечні об'єкти обліковують двічі. До потенційно небезпечних об'єктів також відносять й окремі підприємства з наявністю небезпечного обладнання або такі джерела небезпеки, в котрих вважаються складні будівельні конструкції. Таким чином до цього переліку потрапили пішохідні та автодорожні мости, деякі види котелень, газорозподільні пункти тощо. Постійне зростання кількості зазначених об'єктів значною мірою обумовлено ще й тим, що існуючі нормативно-правові акти [1, 2] чітко не встановлюють критеріїв віднесення або не віднесення їх до потенційно небезпечних та обов'язки суб'єктів господарювання щодо проведення процедури ідентифікації потенційно небезпечних об'єктів крім того дуже звужено коло об'єктів, на які вимоги Методик не розповсюджуються.

З метою встановлення більш прозорої та спрощеної процедури ідентифікації потенційно небезпечних об'єктів та приведення відповідних вимог [1] у відповідність до вимог [3, 4] розроблено проект змін до Положення про паспортизацію потенційно небезпечних об'єктів і нову редакцію Методики ідентифікації потенційно небезпечних об'єктів

Зокрема, із Положення [1] вилучено всі вимоги, що стосуються ідентифікації потенційно небезпечних об'єктів, визначено права та обов'язки Державної інспекції техногенної безпеки та Державного департаменту страхового фонду документації щодо проведення паспортизації. Визначено роль і місце, у процедурі паспортизації МНС та його територіальних підрозділів та інше.

У проекті нової редакції Методики ідентифікації потенційно небезпечних об'єктів значно розширено коло суб'єктів господарювання, на яких її вимоги не поширюються, це, зокрема, підприємства торгівлі, пересувні автозаправні станції та пересувні заправні пункти, які здійснюють торгівлю нафтопродуктами, скрапленим та стисненим газом; підприємства громадського харчування; об'єкти віднесені до таких у зв'язку з наявністю на них радіоактивних речовин; інші котрі не здійснюють виробництво, виготовлення, випуск, реалізацію продукції. Разом з тим посилено відповідальність суб'єктів господарювання у процедурі проведення ідентифікації. Проектом нової редакції Методики передбачено, що суб'єкти господарювання, об'єкти яких за визначенням є потенційно небез-

печними, письмово узгоджують необхідність проведення ідентифікації з територіальними органами служби НС. Номенклатура небезпечних речовин, наявність яких на об'єкті є підставою для проведення ідентифікації потенційно небезпечних об'єктів обмежена переліком небезпечних речовин [5]. Визначено кількісні характеристики небезпечних речовин. Так лише об'єкти, на яких сумарна маса небезпечних речовин (Q) не перевищує значення порогової маси (P) для об'єктів підвищеної небезпеки 2 класу небезпеки, але більше $0,01P$, тобто виконується умова $P > Q > 0,01P$, визнаються потенційно небезпечними.

Вперше визначено умови, за яких бази, склади, арсенали боєприпасів та військового озброєння, об'єкти з виробництва і утилізації вибухових речовин і боєприпасів, визнаються потенційно небезпечними об'єктами. Визначено випадки, у яких проводиться повторна ідентифікація та умови вилучення потенційно небезпечних об'єктів з Державного реєстру.

Систематизація, об'єктивність та обов'язковість виконання вимог щодо ідентифікації потенційно небезпечних об'єктів дозволить значно знизити кількість таких об'єктів та зменшити витрати на відповідні заходи реагування.

ЛІТЕРАТУРА

1. *Положення* про паспортизацію потенційно небезпечних об'єктів, затверджене наказом МНС від 18.12.2000 № 338 зареєстрований у Міністерстві юстиції України 24.01.2001 за № 62/5253.

2. *Методика* ідентифікації потенційно небезпечних об'єктів затверджена наказом МНС від 23.02.2006 № 98 зареєстрований у Міністерстві юстиції України 20.03.1006 за № 286/12160.

3. *Положення* про Міністерство надзвичайних ситуацій України Указ Президента України від 6 квітня 2011 р. №402.

4. *Положення* про Державну інспекцію техногенної безпеки України Указ Президента України від 6 квітня 2011 р. № 392.

5. *Нормативи* порогових мас небезпечних речовин для ідентифікації об'єктів підвищеної небезпеки затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 11 липня 2002 р. № 956.

Науковий керівник: Н.В. Володченкова